

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Denemarkové a soudkyň Mgr. Andrey Grycové a Mgr. Patricie Adamičkové ve věci

žalobkyně: **V. B.**, narozená dne xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx xxx
zastoupená advokátem Mgr. Janem Polesným
sídlem Vinohradská 3330/220a, 100 00 Praha 10

proti
žalované: **Blue Style a.s.**, IČO 25609688
sídlem Jindřišská 873/27, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Hanzlíkem
sídlem Milevská 2094/3, 140 00 Praha 4

o zaplacení částky 69 066 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 12. října 2022, č. j. 75 C 89/2021-108,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve vyhovujícím výroku ve věci samé I a ve výroku o nákladech řízení III **potvrzuje**.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 6 776 Kč k rukám právního zástupce žalobkyně, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. H.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně rozsudkem ze dne 12. 10. 2022, č. j. 75 C 89/2021-108, uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku ve výši 34 533 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně z této částky, jdoucím od 25. 3. 2021 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I), zamítl žalobu v části, ve které se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení částky 34 533 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky jdoucím od 25. 3. 2021 do zaplacení (výrok II) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení (výrok III).
2. Soud I. stupně takto rozhodl o žalobě, jíž se žalobkyně domáhala zaplacení částky 69 066 Kč s příslušenstvím z titulu vrácení uhrazené ceny zájezdu z důvodu odstoupení žalobkyně od smlouvy o zájezdu dle § 2535 o. z. Žalobkyně s žalovanou uzavřela dne 22. 10. 2020 smlouvu o zájezdu (dále jen „Smlouva“) do hotelu Grand Seas Resort Hostmark v destinaci Hurghada, Egypt, v termínu od 17. 3. 2021 do 24. 3. 2021, za cenu zájezdu 69 066 Kč, následně dne 9. 2. 2021 došlo ke změně Smlouvy pouze ohledně vybraného hotelu, jinak destinace a termín zájezdu nebyly změněny. Vzhledem ke skutečnosti, že v cílové destinaci se v době konání zájezdu šířila nákaza koronaviru, odstoupila žalobkyně platně od Smlouvy dle § 2535 o. z. Žalobkyně se opakovaně pokoušela odstoupit od Smlouvy formou emailové zprávy, když žalobkyně naposledy odeslala žalované odstoupení od Smlouvy dne 9. 3. 2021, jak v elektronické, tak listinné podobě, které bylo žalované doručeno dne 10. 3. 2021.
3. Žalovaná nárok žalobkyně neuznala, neboť žalobkyně dne 9. 2. 2021 akceptovala návrh na změnu Smlouvy a opětovně si zvolila destinaci Egypt, když v této době již byla situace v Egyptě týkající se pandemie covid stejná a informace o tom byly veřejně dostupné. Vyhlášení nouzového stavu v ČR nemůže být důvodem pro odstoupení od Smlouvy dle § 2535 o. z., když tento navíc trval od 5. 10. 2020 do 11. 4. 2021. Dle žalované tak nebyly splněny podmínky pro odstoupení od Smlouvy dle § 2535 o. z. s tím, že pokud by žalobkyně odstoupila od Smlouvy o zájezdu dle § 2533 o. z., měla by žalovaná nárok na úhradu odstupného proti nároku žalobkyně na vrácení ceny zájezdu. Žalovaná eviduje náklady na Smlouvu za leteckou přepravu ve výši 54 000 Kč a náklady na ubytování včetně stravování a služby v destinaci ve výši 982,32 USD s tím, že jelikož žalobkyně odstoupila od Smlouvy až dne 10. 3. 2021, tj. 7 dnů před plánovaným zahájením, rozhodla se vůči žalobkyni uplatnit sjednané odstupné ve výši 80% ceny zájezdu.
4. Soud I. stupně po provedeném dokazování a na základě nesporných tvrzení, jež vzal za svá skutková zjištění, dospěl k závěru, že strany platně uzavřely smlouvu o zájezdu dle § 2521 o. z., s místem pobytu v hotelu Grand Seas Resort Hostmark v destinaci Hurghada, Egypt, v termínu od 17. 3. 2021 do 24. 3. 2021, za cenu zájezdu 69 066 Kč, když žalobkyně cenu zájezdu ve výši 69 066 Kč včetně ceny pojištění ve výši 4 980 Kč plně uhradila. Dne 9. 2. 2021 akceptovala žalobkyně změnu místa pobytu, a to na hotel AQUA JOY RESORT BY SUNRISE v destinaci Hurghada, Egypt, čímž došlo ke změně Smlouvy. Dále měl soud I. stupně za prokázané, že žalobkyně od Smlouvy odstoupila emailem ze dne 27. 2. 2021, když písemná forma byla dle soudu I. stupně dle § 562 odst. 1 o. z. dodržena, když žalovaná v řízení ani netvrdila, že by měla pochybnosti o tom, zda tento email poslala žalobkyně. Navíc, jak vyplývá z emailu zaměstnance žalované pana P. ze dne 1. 3. 2021, byla emailová forma žalovanou preferovaná, když tento žalobkyni v předmětném emailu přímo sdělil, že pokud požaduje odstoupení od smlouvy, má kontaktovat prodejce zájezdu, preferovaně emailovou formou. Soud I. stupně však posoudil odstoupení žalobkyně od Smlouvy odlišně od žalobkyně, když dle právního názoru soudu I. stupně došlo k odstoupení od Smlouvy nikoli dle § 2535 o. z., nýbrž dle § 2533 o. z., neboť v řízení nebylo prokázáno, že by v místě určení cesty nebo pobytu nastaly nepředvídatelné nevyhnutelné a mimořádné okolnosti, který by měly významný dopad na poskytování zájezdu. Naopak bylo prokázáno, že zájezd se v daném termínu konal, již v říjnu 2020 Ministerstvo zahraničních věcí doporučilo cestovat do Egypta jen v nezbytných případech, přičemž žalovaná před uzavřením Smlouvy zaslala žalobkyni odkaz na

aktuální situaci v Egyptě. Nadto žalobkyně navíc dne 9. 2. 2021 vyjádřila výslovný souhlas se změnou hotelu, avšak ve stejné zemi a destinaci, z čehož lze dovodit, že ještě v té době neměla s destinací a s tehdejší situací problém. Jiný závěr nemůže přivodit ani skutečnost, že byl dne 26. 2. 2021 na území ČR vyhlášen nouzový stav, a že byl stanoven zákaz opuštění okresu, neboť předmětná opatření vlády se vztahovala toliko k situaci v ČR a navíc ze zákazu pohybu existovaly výjimky, a to zejména výjimka umožňující vycestování z ČR. Soud I. stupně dále k námitce žalobkyně shledal nepřiměřené ustanovení čl. 6. 7 Všeobecných obchodních podmínek (dále jen „VOP“), dle něhož, pokud byla cena zájezdu byt' jen z části uhrazena poukázkami, šeky nebo jinými obdobnými ceninami, pak při odstoupení od smlouvy po případném započtení odstupného, vrátí cestovní kancelář zákazníkovi primárně poukázky, šeky atd., neboť v takovém případě by spotřebitel byl „nucen“ neustále a dokola setrvávat v jakémisi „quasi vztahu“ s jednou a tou samou cestovní kanceláří a tím by byl nucen využívat pouze jejích služeb i v případě, že by od smlouvy řádně odstoupil. Soud I. stupně tak k tomuto ujednání dle § 1815 o. z. nepřihlížel. Jelikož tedy žalobkyně odstoupila od Smlouvy 18 dnů před začátkem zájezdu a žalovaná v řízení prokázala, že za letenky uhradila 54 000 Kč, za hotel 922,32 USD a 60 USD, pak soud I. stupně shledal vzhledem k okolnostem případu přiměřené odstupné v rozsahu 50% ceny zájezdu. Z tohoto důvodu přiznal žalobkyni částku 34 533 Kč včetně úroku z prodlení z této částky dle § 1970 o. z., s tím, že žalovaná byla povinna nejpozději do 14 dnů od odstoupení od Smlouvy vrátit žalobkyni uhrazené platby snížené o sjednané odstupné, jak vyplývá z čl. 6.2.2 VOP ve spojení s § 2536a o. z. Ve zbývajících částech shledal žalobní nárok nedůvodný. Výrok o nákladech řízení odůvodnil § 142 odst. 2 o. s. ř., když poměr úspěchu a neúspěchu obou stran byl stejný.

5. Proti výroku I a III rozsudku podala včasné a přípustné odvolání žalovaná z důvodů dle § 205 odst. 2 písm. b), c), e), f), a g) o. s. ř. Nesouhlasí s právním závěrem soudu I. stupně, že žalobkyně platně odstoupila od Smlouvy dle § 2533 o. z., neboť žalobkyně projevila explicitně vůli odstoupit dle § 2353 o. z., když uváděla důvody spočívající v epidemiologické situaci a žádala o vrácení celé ceny zájezdu. Žalobkyně tedy neměla v úmyslu vyvolat následky spojené s odstoupením dle § 2533 o. z. Postup soudu I. stupně, kdy nahradil projev vůle žalobkyně odlišným projevem vůle je v rozporu s § 555 o. z. Dále namítá, že soud I. stupně v rozporu s § 118b o. s. ř. prolomil zásadou koncentrace řízení, když žalobkyně v žalobě tvrdila, že odstoupila od smlouvy dne 10. 3. 2021, což žalovaná učinila nesporné, dne 13. 5. 2021 se pak konalo první ústní jednání, na němž strany dostaly poučení dle § 118b o. s. ř., když žalobkyně teprve podáním ze dne 3. 10. 2022 začala tvrdit, že odstoupila od Smlouvy již dne 27. 2. 2021 a toto nové tvrzení začala prokazovat novými důkazy, aniž by byla soudem předtím poučena dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. Soud I. stupně tak pochybil, pokud nová tvrzení na nové důkazy ze strany žalobkyně připustil, resp. provedl. Nadto emailem ze dne 27. 2. 2021 nemohlo dojít k odstoupení, když v tomto se žalobkyně domáhala toliko „zrušení zájezdu“, navíc ještě dne 1. 3. 2021 jednala žalobkyně i o možné změně Smlouvy. Teprve až podáním ze dne 8. 3. 2021 doručeným žalované dne 10. 3. 2021 projevila žalovaná vůli odstoupit od Smlouvy. Dále žalovaná nesouhlasí ani s výší odstupného, neboť žalovaná v řízení prokázala vynaložené náklady v celkové výši 76 627 Kč, když dle VOP čl. 6. 2. 1 má žalovaná nárok na odstupné ve výši skutečně vzniklých nákladů, nejméně však v rozsahu 80% z ceny zájezdu v případě odstoupení 14 až 5 dnů před zahájením zájezdu, v případě odstoupení 29-15 dnů nejméně v rozsahu 50%. Žalovaná proklientsky požaduje odstupné ve výši 55 252,80 Kč. Nadto částka ve výši 34 533 Kč byla vypočtena chybně, neboť soud I. stupně nepřihlédl k příplatku za pojištění ve výši 4 980. Žalovaná navrhl, aby odvolací soud změnil výrok I. tak, že se žaloba zamítá a přiznal žalované náhradu nákladů řízení, popřípadě aby uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni pouze částku 13 813,20 Kč.
6. Žalobkyně se k odvolání vyjádřila tak, že navrhl potvrzení rozsudku jako věcně správného. Z emailu žalobkyně ze dne 27. 2. 2021 vyplývá vůle odstoupit od Smlouvy, a to nikoli pouze dle § 2353 o. z., když žalobkyně zároveň uváděla, že je pravděpodobné, že jí zaměstnavatel neumožní

čerpat dovolenou. V daném případě se jedná o spotřebitelskou smlouvu a dle § 1818 o. z. se nevyžaduje uvedení důvodu, nadto se dle § 1812 odst. 1 o. z. použije výklad pro spotřebitele nejprůzračnější. Z emailu žalované ze dne 1. 3. 2021 vyplývá, že ta odstoupení vzala na vědomí, když zároveň sdělila, že jí odstupné vychází na 50% ceny zájezdu. K námitce žalované, že žalobkyně do konce prvního jednání netvrdila dřívější odstoupení od Smlouvy, žalobkyně namítá, že již v žalobě uváděla, že se opakovaně pokoušela odstoupit od Smlouvy formou emailové zprávy, a to naposledy dne 9. 3. 2021. Pokud soud posoudil odstoupení dle § 2533 o. z., pak měla být žalobkyně poučena dle § 118a odst. 1, 2 o. s. ř., a proto je třeba později navržené důkazy připustit. Nadto tyto žalobkyně uplatnila i za účelem zpochybnění věrohodnosti žalovanou označených důkazů. Pokud jde o náklady žalované ve výši 55 252,80 Kč, pak tyto byly vypočteny ke dni 10. 3. 2021, nikoli ke dni 27. 2. 2021, kdy došlo k odstoupení.

7. Odvolací soud přezkoumal v rozsahu napadeném odvoláním rozsudek soudu I. stupně podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 o. s. ř. včetně řízení, jež mu předcházelo, a poté dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.
8. V daném případě soud I. stupně učinil ve věci správná skutková zjištění a tato po právní stránce správně právně posoudil, když odvoláním byl napaden pouze vyhovující výrok ve věci samé I a výrok o nákladech řízení III, přičemž zamítavý výrok ve věci samé II napaden nebyl a nabyl tak právní moci. Především soud I. stupně správně uzavřel, že mezi účastníky řízení byla platně uzavřena smlouva o zájezdu dle § 2521 o. z., která byla dohodou stran změněna dne 9. 2. 2021 tak, že došlo ke změně ohledně vybraného hotelu v rámci destinace Hurghada, Egypt. Soud I. stupně rovněž správně zjistil, že žalobkyně od Smlouvy platně odstoupila, a to prostřednictvím emailu ze dne 27. 2. 2021 a soud I. stupně rovněž nepochybil, pokud po právní stránce dospěl k závěru, že se jedná o odstoupení dle § 2533 o. z.
9. Odvolací soud neshledal důvodnou námitku žalované, že soud I. stupně nemohl posoudit odstoupení žalobkyně dle § 2533 o. z., neboť dle tvrzení žalované žalobkyně neměla v úmyslu vyvolat následky spojené s odstoupením dle § 2533 o. z., s tím, že v tomto případě soud I. stupně dle žalované nahradil projev vůle žalobkyně odlišným projevem vůle. Tento právní závěr žalované odvolací soud rozhodně nesdílí, neboť z obsahu emailu žalobkyně ze dne 27. 2. 2021 byla zřejmá vůle žalobkyně odstoupit od Smlouvy. Odvolací soud zdůrazňuje, že každé právní jednání je třeba posoudit dle jeho obsahu (§ 555 odst. 1 o. z.), přičemž je třeba jej vykládat dle úmyslu jednajících, byl-li takový úmysl druhé straně znám, anebo musela-li o něm vědět. Z obsahu předmětného emailu je pak úmysl žalobkyně zřejmý, přičemž i žalované tento musel být znám, neboť dle odvolacího soudu jednoznačně vyplývá z textu emailu, konkrétně z následující formulace: „*žádám vás laskavě s ohledem na doporučení Ministerstva zahraničních věcí ČR o zrušení zájezdu č. viz výše*“. Byť žalobkyně nepoužila výslovně slovo „odstoupení“, význam a úmysl žalobkyně je jasný, ostatně odvolacímu soudu není zřejmé, jaký jiný význam by chtěla žalovaná slovům „žádám o zrušení zájezdu“ přisuzovat.
10. Otázka, zda žalobkyně odstoupila od smlouvy dle § 2533 či § 2535 o. z., je pak otázkou právní, kdy soud I. stupně je oprávněn si sám tuto právní otázku posoudit. Rozhodně se tedy nejedná o žádné nahrazování projevu vůle žalobkyně projevem jiným. Nadto v emailu ze dne 27. 2. 2021 žalobkyně výslovně ani neuvádí žádné zákonné ustanovení, dle něhož žalobkyně odstupuje od Smlouvy, a z pouhé skutečnosti, že žalobkyně požaduje vypořádání formou voucheru nebo vrácení peněz rozhodně nelze dovodit, že by úmyslem žalobkyně bylo odstoupení od Smlouvy pouze v případě, že žalované nevznikne odstupné. Námitka žalované, že soud I. stupně nahradil projev vůle žalobkyně odlišným projevem vůle, je tak zcela nedůvodná. Konečně odvolací soud neshledal ani důvodnou námitku žalované, že žalobkyně nemohla dne 27. 2. 2021 odstoupit od Smlouvy, když ještě dne 1. 3. 2021 jednala o změně Smlouvy. Platnost jednostranného právního jednání, jímž je

odstoupení od smlouvy, je třeba posuzovat k okamžiku doručení tohoto právního jednání druhé straně. Samotným doručením předmětného emailu tak došlo k zániku Smlouvy. Nadto z následné emailové korespondence je zřejmé, že žalobkyně s žalovanou korespondovala za účelem vyjasnění si situace týkající se vrácení uhrazené ceny zájezdu, resp. minimalizace finanční ztráty, nikoli že by měnila úmysl týkající se ukončení Smlouvy.

11. Odvolací soud rovněž neshledal důvodnou námitku žalované, že soud I. stupně prolomil v rozporu s ust. § 118b o. s. ř. zásadu koncentrace řízení. Žalobkyně totiž již v samotné žalobě uváděla, že se opakovaně pokoušela odstoupit od Smlouvy emailem, a to naposledy dne 9. 3. 2021, avšak žalovaná toto odmítala akceptovat. Za této situace, pokud soud I. stupně dospěl k závěru, že po právní stránce je třeba odstoupení od Smlouvy posoudit dle § 2533 o. z., tj. dle jiného zákonného ustanovení, než činila žalobkyně v žalobě, měl správně již na prvním ústním jednání, kde přednesl svůj právní názor, poučit žalobkyni dle § 118a odst. 2 o. s. ř., aby doplnila skutková tvrzení, kdy prvně odstoupila od Smlouvy a k tomuto označila důkazy, neboť doba odstoupení od smlouvy má dle § 2533 odst. 2 o. z. vliv na otázku výše, resp. přiměřenosti odstupného. Za situace, kdy soud I. stupně toto poučení žalobkyni na prvním ústním jednání neposkytl, avšak žalobkyně sama před druhým ústním jednáním v tomto směru doplnila rozhodná skutková tvrzení a označila důkazy, pak soud I. stupně své pochybení napravil tím, že k těmto tvrzením přihlédl a důkazy provedl, neboť by bylo ryze formalistické a nadbytečné, aby soud I. stupně za této situace dával žalobkyni na druhém ústním jednání toto poučení.
12. Konečně odvolací soud shledal nedůvodnou i námitku týkající se výše odstupného. Především dle § 2533 odst. 2 o. z. musí být výše odstupného přiměřená, když výše odstupného se odvíjí od doby mezi okamžikem odstoupení od smlouvy a okamžikem zahájení zájezdu s ohledem na očekávané úspory nákladů a na příjmy z náhradního využití služeb cestovního ruchu. V tomto směru je třeba připomenout, že smlouva o zájezdu je zároveň smlouvou spotřebitelskou, kde spotřebitel vystupuje v pozici slabší strany. Odvolací soud shledal správnou právní úvahu soudu I. stupně o výši odstupného v rozsahu 50% ceny zájezdu, neboť o této výši informovala sama žalovaná žalobkyni emailem ze dne 1. 3. 2021, tedy již v době, kdy tato platně odstoupila od Smlouvy. Nadto dle VOP má zákazník právo se seznámit s výši odstupného před vlastním odstoupením, tedy pokud sama žalovaná až po odstoupení žalobkyně od Smlouvy tuto informovala o výši odstupného v rozsahu 50%, bylo by dle odvolacího soudu v rozporu s dobrými mravy, aby následně žalovaná jakožto podnikatel vůči žalobkyni jakožto spotřebiteli požadovala odstupné vyšší. Konečně je zřejmé, že žalovaná požadovala odstupné ve výši 80% z důvodu, že dle jejího právního názoru žalobkyně odstoupila od Smlouvy až dne 10. 3. 2021, nikoli dne 27. 2. 2021, což opět potvrzuje email žalované ze dne 1. 3. 2021. Zcela nedůvodná je pak námitka žalované, že soud I. stupně nepřihlédl k příplatku za pojištění ve výši 4 980 Kč, když opak je pravdou. Celková cena zájezdu totiž činila částku 74 046 Kč, z čehož částka 69 066 Kč tvořila cenu zájezdu a částka 4 980 Kč tvořila cenu cestovního pojištění. Soud I. stupně tak zcela správně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 34 533 Kč, tj. $\frac{1}{2}$ z částky 69 066 Kč.
13. Z výše uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve vyhovujícím výroku ve věci samé I a o nákladech řízení III postupem podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil, když správným shledal i nákladový výrok.
14. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., když v odvolacím řízení byla procesně úspěšná žalobkyně a má tedy právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Náklady žalobkyně se v odvolacím řízení sestávají z odměny advokáta dle § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „a. t.“) za dva úkony právní služby dle § 11 odst. 1 a. t. (vyjádření k odvolání žalované ze dne 19. 12. 2022, účast na jednání odvolacího soudu dne 22. 2. 2023) z tarifní hodnoty ve výši 34 533 Kč, tj. ve výši 2 500 Kč/úkon, z paušální náhrady

hotových výdajů za 2 úkony ve výši 300 Kč/úkon (§ 13 odst. 1, 4 a. t.) a 21 % DPH ve výši 1 176 Kč, tj. celkem 6 776 Kč. Tuto částku je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (§ 160 odst. 1 o. s. ř.) k rukám právního zástupce žalobkyně (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat dovolání za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř., a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1.

Praha 22. února 2023

JUDr. Jitka Denemarková v. r.
předsedkyně senátu